

I

Fozabas na aldea suando rabelas,
ouvías ós fillos cramar. I a Xusticia
virábache o lombo.

As Leis e o Dereito
facíanse o xordo.

As chuvias, o vento i o sol
mirraban teu corpo,
da ialma...millor non falar: Sempre
magoada coa idea do inferno
i o demo.

Petaches na porta da vila,
topaches traballo,
vendiches os leiros i en troques
mercaches un piso
a plazos.

Ecoan nas ruas teus berros de trunfo,
obróuse o milagro:

A industria non teme nubeiros
nen pragas nen raios !

II

"Ou tempo perdido na aldea
decruando barbeitos, rozando toxals
tripando lizmachas e trollo,
seituradas, aradas, fogaxe no vrau,
xaneiros que entalan as maus.....

Mal haxe o poeta
 que, ou parvo, salaia por vos!
 Se a verba atinguira coas sudas
 que verte o labrego arrincando no estrume.....!

III

Conqueriches o mundo.
 O xornal que che dan é folgado.
 Non caviles nas horas
 que malvives escravo;
 outras doce eres ceibe, durmindo,
 viaxando no "bus" e no "metro", meu santo !
 O domingo na ~~te~~ "tele" dan fútbol,
 Ou Progreso, qué adianto !
 Serás dono dun piso en dez anos
 e terás prós festivos
 un utilitario.....

(Il ben traballaba.
 Non era folgán; pro a saúde
 xogóulle a trasnada.
 Denantes de entrar en plantilla,
 coitado, enfermóu.
 O infarto lañóu ~~axerxaba~~ ó emigrado
 e o mouro industrial rescindiulle o Contrato
 deixando na rúa
 ó vello labrego enxertado na vila.

.....

....